

5 ΜΑΪΟΥ 2021

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Ειρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αι.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου, Εὐφραῖμ ὀσιομάρτυρος τοῦ νέου.

Σημείωσις. Ὅπου τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τῆς ἁγίας, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμπάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμφώνως μὲ τὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπριλίου §§19-220

Σήμερον συμπάλλεται ἐκ μεταθέσεως ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν

Οἱ Κανόνες·

τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

ὠδὴ α'

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ^π η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα ^Δ
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως ^π
Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα ^Δ και χαι ρε τε φα σκον
τα ^Δ τρα νω ως ακου σο με θα ^Δ ε πι νι κι ον α α
δο ον τες ^π

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν ^Δ
γη η δε α γαλ λι α α σθω ^Δ ε ορ τα ζε τω

 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο

 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη

 αι ω ω νι ι ος

Ὁ Κανὼν τοῦ ἱεράρχου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος γ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὐκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον, τιμήσωμεν ἀξίως, ὃν περ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεός, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεὶς τὰς φρένας, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλοῦτον ἀνίχνευσας, τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Δόξα.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσὸς μετάρσιος ἐνθέων διδαγμάτων, ἰθύνεις ἐκάστοτε, τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ μόνη γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγά-ζουσα πᾶσι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρυόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Καταβασία.

A να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἵ χορός· Ἀμήν.

Τῆς ἑορτῆς.
 ὦδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα (δίς)
9

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

N υν παν τα πε πλη ρωται φω τος ου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
γουν πα σα κτι ι σις την ε γερ σιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ω ται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη
βα σι λει ει α α σου

Τοῦ ἱεράρχου. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου Ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἠμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἰδρῶσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδῆρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱερουργήσας Χριστῶ.

Δόξα.

Ὡς ταξίαρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὀπλισάμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σαρκαρῶμενον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα,

Θεοτόκε ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δῖς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

***

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α΄ χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηήλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξί μυροφόροις φθηγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

***

Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ Ϛ΄ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ΄

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμα ο τι α νε ε στη Χρι
στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γε υστος

κη λι δοςτο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανοςχη στος ε κου σι ι ως υ περ
παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θε ο πα τωρ μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
βω του η λα το σκι ρ των ο λα ος δε του Θε ου
ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τοῦ ἱεράρχου. Ὡδὴ δ΄.

Ἦχος γ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην, Ὅσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζωῆς κεκτημένος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σου, Ὅσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Δόξα.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων, Ὅσιε Πάτερ, ἀπεδίωξας τῆς ποιμνῆς σου, ἀρειόφρονα πλάνην.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μῆτερ ἄχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσῳζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δια πρου σι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
στος ως παν το δυ υ να α μος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) καὶ ἕτερον Ἀγιορειτικόν

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ὠδὴ ε΄

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
 προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
 πο δι Πα σχα κρο τῶν τεσ αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον

 τι Χρι στω ω εκτου μνη η μα τος ως νυμ φι ω και

 συ νε ορ τα σωμεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Πα

 σχαθε ου τοσω τη η ρι ι ον

Τοῦ ἱεράρχου. Ὡδὴ ε΄.

Ἦχος γ΄. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν, Ἀθανασίου τοῖς λόγοις παιδευόμενοι· στόμα γὰρ τοῦ Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύργος φανεῖς μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσας τοῦ Ἄρειου, μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Δόξα.

Ταῖς ἰκεσίαις Κύριε τοῦ Ἱεράρχου σου, τοὺς οἰκτιρομὸς σου ἡμῖν ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίους ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαυὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν, ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείναςαν Παρθένον μετὰ τόκον ἀγνήν.

Καταβασία.

 ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

 τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

 ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Xρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σουσ α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ στ'

Kα τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε ε στη σ του τα φου (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φυ λα ξας τα ση μαντρα σω α Χρι στε ε ξη

γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
 μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α
 νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ ω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει
 ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
 γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας παγ γε νη
 τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Τοῦ ἱεράρχου. Ὠδὴ Γ΄.

Ἦχος γ΄. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, μάκαρ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἰρέσεων, ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, μάκαρ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἰρέσεων, ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας.

Δόξα.

Τῆς χάριτος ποταμὸς θεοφόρε, Νεῖλος ἐδείχθης νοητός, καρποδότης εὐσεβῶν διδαγμάτων τοῖς πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ πέρατα τρέφων.

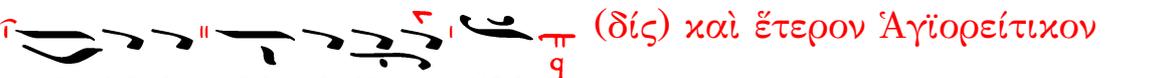
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον παντί, τὸν συναΐδιον τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Καταβασία.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

 συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

 δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

 Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

X

 ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι

 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}

 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι

 ην χα ρι σα α με ε νος

A

 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἱεράρχου.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· * διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾧδαῖς οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον· οὗτος γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἦν πάντες Προφητῆται προκατήγγειλαν· * διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχ. Εἶφει θανοῦσα, καὶ βιώσασα ξένως,

Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὔθις, Εἰρήνη.

Εἰρήνη τμηθεῖσα ἀνέγρετο καὶ θάνε πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου καὶ Γαϊανοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες θάνατον ἀνδρικωτάτως,

Ὑπὲρ Τριάδος λαμβάνουσιν Ἁγίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου.

Στίχ. Ἐγκαινίων ἄγομεν μνήμην Ναοῦ σου,

Κύρου, Πάναγνε, τῆς Κύριον τεκούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ θαυματουργοῦ, ἐπισκόπου Μαδύτου.

Στίχ. Χριστὸν δοξάσας, Εὐθύμιε, τῷ βίῳ,

Θαύμασι πολλοῖς ἀξίως ἐδοξάσθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὀσιομάρτυρος Ἐφραὶμ τοῦ νεοφανοῦς, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αυξβ΄ (1426).

Στίχ. Ἡύφρανας, Ἐφραίμ, Θεὸν τῇ βιοτῇ σου,

Καὶ τοῖς θαυμασίοις σου πιστοὺς εὐφραίνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοδώρου, Ἰουλιανοῦ, Εὐβούλου, Μαλκάμονος, Μωκίμου καὶ Σαλαμάνη, τῶν ἐν Πέτρᾳ μαρτυρησάντων, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Διοκλητιανοῦ.

Στίχ. Ἐν Πέτρᾳ ἤθλησεν ἡ ἑξᾶς Μαρτύρων,

Καὶ πρὸς ὀγδόης αἰῶνα συνεισηλθεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίου, ἐπισκόπου Ἀρελάτης ἐν Γαλλίᾳ.

Στίχ. Ἰλαροῦ Χριστοῦ εἰκὼν ὁ Ἰλαρίων,
Βλέπει ἱλαρῶς τὸ φῶς τοῦ Παραδείσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἐφραΐμ τοῦ προφήτου, ἐν Δαμασκῶ ἀθλήσαντος.

Στίχ. Προφήτης, Ἐφραΐμ, ἐκλήθης καὶ Μάρτυς,
Τὸν προφητικῶς Λόγον ὁμολογήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀδριανοῦ τοῦ Μόνζα.

Στίχ. Ὁ Ἀδριανὸς ἀνδρείως ἀσκητεύσας,
Ἄθλων ἀνδρικῶν ἀπέλαβε τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Βαρλαάμ καὶ Γεδεών, τῶν ἐν Σερπούχωφ.

Στίχ. Ὅφει θεϊκῇ Βαρλαάμ Γεδεών τε,
Τῆς Ἁγνῆς Μονῆν ἵδρυσαν ἐν Σερπούχωφ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς Γελιέζνι-Μπορόκ.

Στίχ. Ἐπανεῖδον φῶς λείψανα Ἰακώβου,
Τοῦ εἰρηρικῶς ζῶντος ἐν φωτὶ θείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τετάρτη τοῦ Πάσχα, ἐκ μεταθέσεως ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. (†373)

Στίχ. Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν
Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;
Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. Τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἄθλους καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις καὶ τὰς ἐπὶ συχνῶ ἀδίκους ὑπερορίας καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ὡς ὑπήνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμενοι, μικρὰ τινα πρὸς ὑπόμνησιν εἶπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, γονέας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἔτι κομιδῇ, ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ἧ παιδιᾷ τινι τοιαῦδε ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἑαυτοὺς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῶ, μήπω τῷ θείῳ Βαπτίσματι κε-καθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος οὕτω συνενεχθέν, ὑπερθαυμάζει μὲν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶη τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας τῷ θείῳ μύρω ἐπιχρίσας τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τινι παραδίδωσιν. Εἶτα πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα διάκονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Πρώτῃ Συνόδῳ συνεργὸν προσλαμβάνει καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκήρυξεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπό-ντος, Ἀθανάσιος τὸν

ἐκείνου θρόνον διαδέχεται. Ἄλλ' οἱ περὶ Εὐσέβιον τὴν προχείρισιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρῶτως χρηματίσαντα βασιλέα Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ Κωνσταντίῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρωθεὶς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθόν, ἤρεμειν οὐκ εἶα· διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες παρασκευάζουσι Κωνσταντῖνον τὸν τῆς Ἀνατολῆς βασιλέα, σύνοδον Ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἐνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες προσκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητεία διεθρυλλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος (ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δράμα κατάφωρον γένηται) Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρῆναι μηνύεται· καὶ περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας κατα-λαβούσης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. Καὶ δὴ πυθάνεται τῶν παρόντων, εἴ τινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυφάμενος αὐτόν, «Εἰ οὗτος εἶη», προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· «Ἴδοὺ ἡ δεξιὰ, ἴδοὺ ἡ ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὄλων οἱ ἐξ Ἀδὰμ ἐκκληρώθημεν ἄνθρωποι· τρίτην δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδεὶς». Οἱ δὲ αἰσχύνῃς πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξήεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξιεισι καὶ εἰς τινα λάκκον ζοφώδη καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεὶς ἑαυτόν, ἕκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἐσπέραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηρικαῦτα, ὁ Κωνσταντίου ἀδελφός, τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχήν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπα, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγώδει· οἷτινες γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντίος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελεύει ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρῦσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας διαφυγών, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰμὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὄπλοις αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι. Ὁ δὲ Κωνσταντίος ἐν ὀρῶδιᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον.

Κωνσταντίος δὲ, αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληφόμενους τὸν Ἅγιον ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπείου ὑπεξελθὼν, ἐπὶ τὴν γύναιον καταφεύγει, παρθενία καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυόμενον· ἦτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν καὶ θεραπείαν παρείχετο· ἕκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἦνυετο. Καὶ δὴ Κωνσταντίος μὲν κατα-λύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκεται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἡ πόλις συνέδραμεν ἅπασα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου θέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπούδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς

ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας· ὁ δὲ καὶ αὖθις ἄληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβάς, πρὸς Θηβαΐδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρα-κρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· κάκει κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα, ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἑφῶν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου θολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεῖς, πάντας μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαίς αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν, Ἀθανάσιον δὲ ἐλεῖν θερμὴν ἐτίθετο σπουδῆν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος ἔσεσθαι, εἰς τινα πατρῶον τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους καὶ τὰς μακρὰς ὑπερορίας, ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἰ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
 α πα θος το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ

πρεπειαν ο μόνος ευλογητός των Πατεριών
Θεός και υπερένδοξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναίκες μετάρωνθε οφρονέσο
πισώσου εδράμον δεώσθητον μετάρων
κρουώνεζηητούν προσεκυνησαν χαιρουσαι
ζώωντα Θεόν και Πάσχατο μυστικόν σοις Χρι
στεε Μαθηταίς ευηγγελιισάαντο

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐναατου εορταζομεν νεκρωσιν Α
δουτην καθαίρεσιν αλλησβιοτης της αιωνιου
απαρχην και σκιων τες υμου ουμεντον αιτιον
τον μόνος ευλογητόν των Πατεριών Θεόν και υ
περένδοξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως οντως ιερα και πανεορτος αυτη

 η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο ρου

 η με ε ρας της Ε γερ σε ως ου ου σα προ αγ γε

 λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω μα

 τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Τοῦ ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ΄.

Ἦχος γ΄. Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς σίμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄθεόν δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοῦς δὲ παρῶρησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

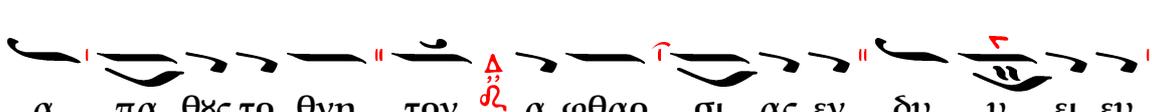
Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

 Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι

 α πα θς το θνη τον αφθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ

 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγίορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ ἡ'

Aυ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α

ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
 στον ειστουςαι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
 της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
 η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας
 τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
 ως θε ον ειστουςαι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου ους σου Σι ων
 και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φε γ
 γει εις ω σφω στη ρες εκ δυ σμων και βο ρ ρα και θα
 λα σσης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
 ευ λο γουν τα Χρι στον ειστουςαι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα
τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε
σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν
τας τους αι ω νας

Τοῦ ἱεράρχου. Ὡδὴ ἡ΄.

Ἦχος γ΄. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένη τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένη τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ καὶ τὴν Σαβελλίου ἠλεγξας κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικήσαντα πιστοί, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρός, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν, παρθένον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χ **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

Καταβασία.

Αυ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βασι λι ις και κυ ρι α

ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν

στον εις τους αι ω νας

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μασι

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μασι

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ο ν ζ ω η ν και με γ α ε λε ο ο ο ς

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ τ ο ν ε θ ε λ ο υ

σ ι ι ω ς πα θ ο ν τ α και τ α φ ε ν τ α και ε ξ α

να σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν εκ τ α φ ο υ

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ

σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κυ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε

π ι σ ε α ν ε τ ει λε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν και α γ α α λ λ ο υ

Σ ι ω ν σ υ υ δε α γ ν η τ ε ρ που Θε ο το ο κε

εν τ η ε γ ε ρ σ ει του το ο κ ο υ ο υ σου

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α

να σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν εκ τ α φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν

τον ζ ω ο δο τ η ν

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ω θει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης

ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα χει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Τοῦ ἱεράρχου. Ὠδὴ θ'.

Ἦχος γ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχὴν σου, ἀκηλίδωτον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶς, τῇ οἰκουμένη ἀστράπτεις, τὰς θείας ἐμφάσεις παμμακάριστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάλπιγξ γνωστικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχτης θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν, ἀνδρείας λόγοις, κατὰ τῶν θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Δόξα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρατῆρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας τὸ νηφάλιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε ἀγνή, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

Ο Α γ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν

ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι

η μεροσεκ τα φου π ₉

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου ν ₂ η νε α Ι ε ρου

σα λημ Δ ₂ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε π ₉ χο ρευ ε νυν και α γα αλλου

Σι ων Δ ₂ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε Δ ₂

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου π ₉

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων Δ ₂ θα να τω θα

να τον πα τη η σας Δ ₂ και τοις εν τοις μνη μα σι Δ ₂ ζω

ην χα ρι σα α με ε νος π ₉ (δίς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας Δ ₂ και τοις εν τοις μνημα σι Δ ₂ ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος π ₉

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν Δ ₂ ε δω κεν η μιν Δ ₂ την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος χ π ₉

***

Εἶτα, Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
 ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθα ρ σι α στου κο σμου ου σω τη η ρι ον

Τοῦ ἱεράρχου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Α ρ χι ε ρε ων το κλε ος και της Αι γυ πτα
 ς το θε ρε μα α θα να σι α σ το κυ δος υ μνη
 σω μεν εν αι νε σει ως κα θαι ρε τη ην Α
 ρει ς και των πι στων ω ως προ στα την

Καὶ αὐθις τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
 ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθα ρ σι α στου κο σμου ου σω τη η ρι ον

***

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα φ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε ε
 πει υ μνο ος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ε ω ω

Ἰστώμεν στίχους ς', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς
 Ὀκτωήχου γ', τοῦ ἁγίου γ' καὶ εἶτα τὰ δ' στιχηρὰ τοῦ Πάσχα
 μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Χ Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον

δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ του **ε**
χ

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α να

στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα

ζο μεν σου την α να στα σιν **ε**
χ

Χ Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ

του **ε** αι νει τε αυ τον **ε** εν στε ρε ω μα τι **Δ**
χ **ε** **χ** **ε** **ε**

της δυ να με ως αυ του **ε**
χ

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

ρας η λευ θε ρω σας η μας **ε** και εν τω θα να τω σου **ε**
χ

τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σαν τα δι α βο

λον κα τηρ γη σας **ε** εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα **ε**
χ

πα αν τα ε πλη ρω σας **ε** δι ο βο ω με εν σοι **Δ** ο **ε**
χ **ε** **ε** **ε** **ε**

α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι **ε**
χ

Χ Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του **ε** αι νει τε αυ τον **ε** κα τα το πλη θος **ε**
χ **ε** **ε** **ε** **ε**

της με γα λω συ νησαυ του

Tω σωσταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας

ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των

πα γιδων του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων α

να στη σον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι α εκ

τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη πρε

σβει α των Α γι ων σου

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ ἱεράρχου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε· σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραῖζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κῆρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους πάνσοφε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλω ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον· ὄν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Κε Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Κε Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι
στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι
ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ
χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

Α^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως
εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν

εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα

εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ω ω

ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα φου

ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρου υ

ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Δόξα. Τοῦ ἱεράρχου.

Ἦχος Γα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

T^{Νη} ο ο με γα κλε ε ος των Ι ι ε ρε ε ε ε
 ων ^{u q} Α θα να σι ι ον τον α ητ τη η τον α α
 α ρι ι στε ε ε α ^{u q} ι ε ρο προ πω ω ως ευ
 φη η μη η η σω ω ω με εν ^{u q} ου τος γαρ των αι
 ρε ε ε σε ων ^{u q} συγ κο ψας τας φα λα αγ γας ^{u q}
Πα τη δυ να α α μει του ου Πνε ε ευ μα α α α α
 το ος ^{u q} τα της ορ θο δο ξι ι ι ι ας τρο
 παι αι α ^{u q} α νε στη σα α το καθ ο ο ο ο
 λη η ης της οι οι κου με ε ε ε νη ης ^{u q} α ρι θ
 μων ευ σε βως το ο της Τρι α α α α δος μυστη
 ρι ι ον ^{u q} δι α την των προ σω ωπων ι δι ι ο ο ο
 τη η η η τα α ^{u q} και αι πα λιν συ να α πτωων α συγ
 χυ υ υ υ τως ει εις ε εν ^{u q} δι α την της ου
Πα σι ι ι ας τα αυ το ο ο τη η η η η τα α ^{u q}
M και χε ρου ου βι κω ω ως θε ο ο λο ο γων ^{u q}
 προ ε σβε ε ευ ει ει υ υ περ των ψυ υ χω ω

ω ω ω ω ν η η μων

Ἦχος Πά Πα φ

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τες

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ανα στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα

και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη

γυ υ υ υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ

ξω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν

α δε ελ φοι και τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η

μας συγ χω ρη σω ω μεν πα α αν τα α τη

Α να α α στα α α σει και αι ου τω βο

η η η η σω ω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η εκ

νε ε ε κρων θα να τω θα α να τον πα

τη η η η σας και τοις εν τοις μνη η η η

μα α α α σι ζω ην χα α ρι σα α με νο

ο ο ος

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἕως ἐκ τρίτου.

* * * * *

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ἔξ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ἔξ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ἔξ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

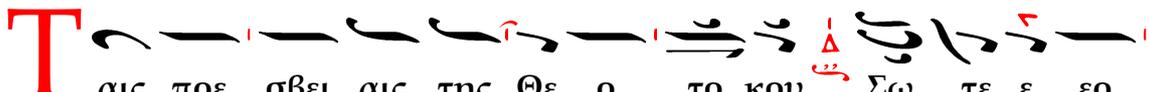
Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

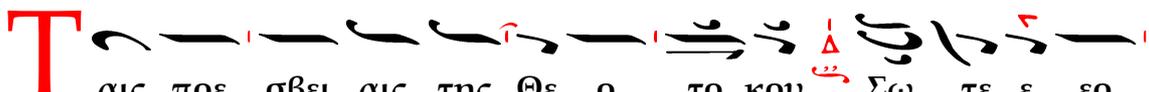
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

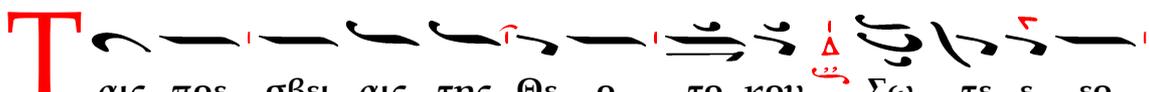
Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

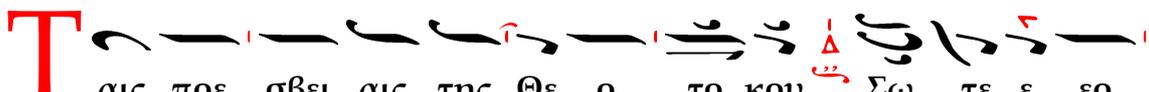
Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
 (ξέ' 2)

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

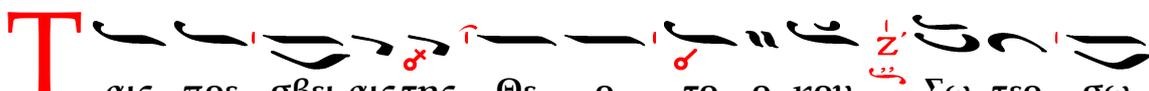
Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
 δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξέ' 3)

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
 ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξέ' 4)

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Ἦχος Πά Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Σ τυ λος γε ε γο νας ορ θο δο ξι ας θει οισ
 δο ογ μα σιν υ πο στη ρι ζων την Εκ κλη σι αν
 Ι ε ραρχα Α θα α να σι ι ε τω γαρ Πα τρι τον
 Υι ο ον ο μο ρ σι ον α να κη ρυ ξασκα τη
 η σχυ να ας Α ρει ει ον Πα τερ Ο σι ε Χρι στον τον Θε ον ι
 κε τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ε ος

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι - θ

Π ρο λα β ε σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
 αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τ ε
 μνη μα τος η κου ον εκ τ ε Α γγε λ ε τον εν

φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
 κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
 κη ρυ ξα τε ως η γε ρ θη ο Κυ ρι ος θα να τω
 σασ τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
 του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
 λα του Α δα κα θει λεςτην δυ να μιν και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
 Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νηδω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και

α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
 ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με
 νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι
 ι ιν

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΎΜΝΟΣ

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου·

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη
 λθ ς ς ς ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λθ ς ς ς ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Δ₂

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ₂

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ⁹

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μις ⁹

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι ⁹

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε

βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ₂ Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ⁹ ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε

ε ε ε ε ε ^Δ₂ Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α ⁹

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον τοῦ ἱεράρχου
καὶ ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῶν πατέρων. Προκείμενον πλ δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλδ' Νη ς

Ευλογητος εἰ Κυριε ο Θεος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τς αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σ

Ευλογητος εἰ Κυριε ο Θεος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τς αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ι ι ε ρ σα λη μ

Ευλογητος εἰ Κυριε ο Θεος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμῆσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὧν γὰρ «εἰσφέρεται» ζῶων «τὸ αἶμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ Ἅγια» διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα «κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς» διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν «ἔξω τῆς παρεμβολῆς» τὸν ὄνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν «ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως» διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι «καρπὸν χειλέων» ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλουῖα. (γ') Ἦχος β'. Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Δι - ς

Α
 λλη λϝ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϝ ς ς ς
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α αλ λη η λϝ ς
 ς ς ς ς ς ι̇ ι̇ α α α

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, και ἠγαλλίασε τὸ

πνεῦμά μου ε πι τω Θε ω ω τω σω τη η η ρι

μα

A λλη λϑ ι ι α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ι ι ι ι α A α α α λ λη η λϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι α α α

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα κα ρι ϑ σι με πα α σαι Αι γε

νε ε αι

A λλη λϑ ι ι α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ι ι ι ι α A α α α α λ λη η λϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. α' 35-52).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει· Ἴδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος

αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ραββί· ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον Διδάσκαλε· ποῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον οὖν καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ· εὕρισκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ· Εὕρηκαμεν τὸν Μεσσίαν· ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον Χριστός· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὕρισκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὕρισκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὕρηκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῆτα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦχος ἰὶ Δι. ς

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ο ^{Δι} ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
ρου ^{Πα} βι ι ι ι ι ι ι ι ^{Δι} μ ^Δ μω στι κως ει κο ο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ες ^Δ και αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
^{Δι} η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω
^{Νη} ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ^Δ
Τρι ι ι α α α α α α α α α α
α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α
α α α α α α α α α α α α α α γι ι
ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α α α υ
μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες ^{Πα} πα α σαν
την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι κη η η η η η η η ην α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι τον

βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε β

σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υ υς μϛ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω
 μα α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και
 ρυ υ ση ης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον
 Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο ϛ
 ϛ ϛ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τϛ πνε ευ μα το ο ο ος σϛ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *και άλλως*

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ϛ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σϛ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϛ ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μνϛ ϛ ϛ ϛ μεν σε Ευ λο

γϛ ϛ ϛ ϛ μεν σοι ευ χα ρι ϛ ϛ μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα
 α σ ς ο Θε ο ος η η μων $\Delta \frac{2}{2}$

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Ἰουλίου , βια' , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . Ι.Α.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο ^{Πα} Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η $\Delta \frac{2}{2}$
 Α γνη η Παα ρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε $\Delta \frac{2}{2}$ ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου $\frac{9}{9}$

Φ ^{Πα} ω τι ι ι ζ ς ^{Νη} φω τι ι ι ζ ς ^{Πα} η νε $\Delta \frac{2}{2}$
 ε ε α α Ι ι ε ε ρ ς ς σα α α λη ημ $\frac{9}{9}$
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε $\frac{9}{9}$
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α $\Delta \frac{1}{2}$
 α α αλ λου ου Σι ι ι ι ων $\Delta \frac{2}{2}$ συ υ υ υ δε

α α α α με τα α λα α α α α α α α α
Nη

α α α α α α α α α α α α α α α α
υ

α α α α α βε ε ε ε ε ε ιε ε με τα
ο

λα α βε τε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε πη η
Δι *Nη* *Δι*

γη η η η η η η η η η η η η η η η η η η
ο

η η η η χη η η η η η η η η η η η η η η
Δ

πη γη η ης α α α α α α α α α α α α α α
ο

ια α α α α α α α ια α α α α α α α α
ο

α α α α θα να α α α α α α α α α α
Δ

α α α α α α α α α α α α α α α α α α
υ

α α α α α α α α α α α α α α α α α α
ο

α α α α α α θα να α τσ γε ε ε ε ε ε
Δ

ε ε ε ε ε ε ευ σα α α α γε ε ευ σα σθε ε ε ε
Πα

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Δι *Δ* *Πα*

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Δι *Δ*

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνημα ασι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σε με τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην
χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην
χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *